

Thiên đình

An Hoang Trung Tuong 2008-06-26 22:43

Page: 1

LƯU Ý: MỌI SAO CHÉP PHẢI GHI RÕ NGUỒN VÀ TÁC GIẢ

Đáng ra các mẫu chiến Trung Tướng kể lể dưới đây phải tống vào khu Phóng Sự hoặc Du Ký, đừng quả chúng là dừng cái mẹ gì Trung Tướng nhớ lồm bà lồm bồm, bạ đâu chép đó, nên tống mẹ nó vào khu Tùy Bút cho chắc ăn. Một số chi tiết của một số chiến có thể có một số nhầm lẫn, đừng ngại điều gì, Lừa nầu chui khỏi bướm mẹ mà điều bốc phét, nhiều lần hoặc luôn luôn mãi mãi?

Tất thấy là chiến có thực ở Thiên Đình (*).

Ăn Thịt Người

Đây điều phải chiến các bạn khát máu tâm thần, hoặc hôn quân bạo chúa khi xưa khi xưa xa chết mẹ, mà chiến thời nay, gần tới mức Trung Tướng cảm thấy như mới từ Đêm Hôm Qua.

Cả một dân tộc nhớn từng coi chiến ăn thịt người là bình thường. Là Tàu khát máu? Không. Là Mèo hoang dã man dợ? Không nốt. Là Lừa chúng ta đấy.

Các đồng chí lại ồ lên bức xúc, rằng thằng Trung Tướng phét lác, phải vậy không? Lại đòi nguồn, phải vậy không? Nguồn nguồn cái điều.

Thế này, đồng chí nầu chưa tin hãy tìm một hoặc vài cụ bà tuổi 50-80, độ tuổi đủ minh mẫn để nhớ dừng chiến cách nay ba chục năm, mà thuộc típ người không quá cấp tiến để bêu xấu hay xiên tạc. Hãy hỏi họ, rằng Bà ơi, Bà ăn thịt người ra sao?

Họ sẽ thông thả kể.

Cục thịt người, sau khi xin hoặc trộm từ bệnh viện Sản, được rửa sạch bằng một thứ điệu tự nấu bằng cơm thiêu có tên Quốc Lủi (khác Quốc Doanh là điệu phân phối theo phiếu công nghệ phẩm một năm nửa lít), sẽ giở nên đồ au bóng lưỡng, như miếng phổi ngựa.

Các cụ sẽ sắt cục thịt người thành từng đoạn ngắn, bởi nó không dai như phủ tạng ngựa, mà tơ ròn lộp phộp. Rùi các cụ ra bờ ao vớt một bó rau ngổ, thêm ba quả ớt vàng, hai cây hành lá cho mỗi ký-lô thịt. Ổn. Bắc cái chảo gang. Rắc thìa tóp mỡ. Đảo cả thịt cả rau độ hai phút. Xong. Bữa ăn bổ dưỡng nhất Miền Bắc Hậu Phương Nhón Thiên Đàng đã sẵn sàng.

Các cụ ông, chòng các cụ bà, nếu không phải rịp bước hùng tráng trên đường mòn Gì Sơn vô Nam Thiên Đàng uýnh đuổi quân xâm lược và bè lũ tay sai, thì sẽ khật khưỡng bên mâm thịt người bà vợ tảo tần vừa xoay được, tộp chén Quốc Lủi, khà một phát, chẹp một phát, rùi gắp một miếng thịt người vừa xinh bỏ tọt cái lỗ mồm cả năm chưa ngọam miếng thịt nầu.

Ngon hơn thịt bò. Các cụ ông bầu thế. Ấy là các cụ đoán mò thôi, chứ ăn thịt bò điều bầu giờ?

Dững đứa trẻ, con của các cụ bà và các cụ ông, sẽ ngồi dòm dăm đuổi tận cuống họng cha mà nuốt vã ực ực ực. Chúng chưa được phép thưởng thức món thịt người ngay lúc ý. Chúng cần chờ cha ăn lững dạ đã, tới khi cụ ông hô, Mẹ Nó (đấy là cụ gọi cụ bà, chứ điều phải chưởi thề), tức là cụ ông tháo khoán cả nhà cùng thưởng thức thịt người, thì mới nhảy bổ ào ào cạp lấy cạp để.

Cụ bà sẽ ngược đôi mắt ướm át dử bữa hạnh phúc nhìn chòng nhìn con ăn thả dăn một thứ thuộc hạng Bờ-Rô-Tít chất xịn. Có thể cụ bà phải nhịn nhường lũ con hơi đông đúc. Không sâu, hy sinh là phẩm chất bản năng của các bà mẹ anh hùng Thiên Đàng thời chiến. Các đồng chí hãy tưởng tượng, gia đình họ đầm ấm xiết bao, nhờ bữa tiệc thịt người.

Vàng ạ, Trung Tướng đang kể lể về món nhau thai, còn gọi là món Rau Bà Đẻ, món ăn phổ thông của người Bắc Thiên Đàng đã đi vào dĩ vãng hôm qua tươi đẹp. Chính nó đã khai trương thành ngữ bất hủ đời đời Tranh Nhau Như Ăn Rau Bà Đẻ.

(@2005)

(*) Thiên Đàng: Xứ Lừa quăng 1955 tới 1988, chính xác chỉ Bắc Lừa 1955-1975, và Tuyền Lừa 1975-1988. Tại sao Thiên Đàng? Tại quả thơ bất hủ Miền Bắc Thiên Đàng Của Các Con Tôi, biên bởi Đại Thi Hào Tố Hữu. Thế nào Thiên Đàng? Các đồng chí cần đọc hết loạt bài này của Trung Tướng.

COMMENTS

[An Hoang Trung Tuong \(2008-06-27 23:57\) #5](#)

Em Toa vô vàn thương mến.

Trong chiến của Thiệp thì đồng chí con dâu ông tướng mang về cho chó cả nhau thai cả thai non còn nguyên hình người, thế mới máu.

Còn trong chiến của anh thì các cụ chỉ chơi nhau thai thôi. Nhau thai là thứ xổ ra từ bụng người nữ qua đường rún sau khi đồng chí ý sinh con. Nghe trung ương bầu thế, chứ anh cũng đã thấy bầu giờ đâu hị hị.